

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองโพธิ
อำเภอศรีเมืองโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี

เรื่อง การขอใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้ง

อ้างถึงข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองโพธิ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๔ หมวด ๔ ข้อ ๒๗, ๒๘, ๓๔, ๓๙ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร และมิใช่เป็นการขายของในตลาด ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ดังนั้นเพื่อเป็นการปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองโพธิ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงขอให้ผู้ที่จะประกอบกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองโพธิทุกท่าน ทำการยื่นคำขอรับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติฯ นี้ต้องระวังโทษตามหมวด ๖ ข้อ ๔๗ กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายมาโนช พูลเฉลิม)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเมืองโพธิ

ข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลศรีมหาโพธิ
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๔

หมวด ๕
ใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้ง

ส่วนที่ ๑
ใบอนุญาต

ข้อ ๙๗ ผู้ได้ประسังค์จะขอจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ได้ซึ่งมี พื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมิใช่เป็นการขายของในตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๙๘ ผู้ได้ประสังค์จะขอจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ได้ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมิใช่เป็นการขายของในตลาดจะต้องยื่นคำขอรับ ใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศ กำหนด และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ส่วนที่ ๒
หนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๓๘ ผู้ได้จะจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ได้ ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยเมตรและมิใช่เป็นการขายของในตลาดต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับหนังสือรับรอง การแจ้งก่อนการจัดตั้ง

ข้อ ๓๙ ผู้ได้ประสังค์จะขอจัดตั้งสถานที่ จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคาร หรือพื้นที่ได้ซึ่งมี พื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรและมิใช่เป็นการขายของในตลาดจะต้องแจ้ง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม แบบที่กำหนดไว้ ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน / บัตรข้าราชการ / บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศ กำหนด และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๔๗ ผู้ได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติ นี้ต้องระวางโทษตามที่ กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

พระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๘๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการ
ใช้อุจจาระเป็นปุย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร
บัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒^{แล้ว} พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๒) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๔๙๕
- (๓) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๗
- (๔) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๕) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗
- (๖) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุย พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๗) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๘) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโคก
หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย”^{๔๖} หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ชาксัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณสุข” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แแพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปูรุ่งแล้วหรือของเสียง่าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณสุข ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปูรุ่งอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มิใช่ที่หรือทางสาธารณสุข ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบ หรือปูรุ่งเพื่อบริโภคในภายหลัง

“ราชการส่วนท้องถิ่น”^{๔๗} หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น

“ข้อบัญญัติท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับซึ่งตราขึ้นโดยราชการส่วนท้องถิ่น

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น”^{๔๘} หมายความว่า

(๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล

(๓) นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖)^{๔๙} ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น สำหรับในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสาธารณสุข

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

[คำว่า “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐]

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานสาธารณสุข กับออกกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖๘^(๔) ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ต้องระวังโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๖๙^(๔) ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ในกรณีที่เกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ดเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือห้ามจำหน่าย

มาตรา ๖๙^(๕) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมอนามัยตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๘ วรรคสอง หรือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดตามมาตรา ๘ วรรคสาม ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ดเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือห้ามจำหน่าย

มาตรา ๗๐^(๕) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการอนุกรรมการตามมาตรา ๓๗ คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดหรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๓๗/๑ (๔) หรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๖/๒ (๒) โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ดเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือห้ามจำหน่าย

มาตรา ๗๑^(๕) ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวังโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ดเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือห้ามจำหน่าย

มาตรา ๗๔^{๒๔} ผู้ได้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามมาตรา ๓๙ ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระหว่างโถงจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ได้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารตามวรคหนึ่ง ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร โดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องระหว่างโถงจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

มาตรา ๗๕^{๒๕} ผู้ได้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) มาตรา ๓๒ (๒) มาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๕) หรือมาตรา ๔๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระหว่างโถงจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๕ (๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๔๐ (๑) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ต้องระหว่างโถงปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท

มาตรา ๗๖/๑^{๒๖} ผู้ได้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณีที่เกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระหว่างโถงจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖/๒^{๒๗} ผู้รับอนุญาตผู้ได้ฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนต้องระหว่างโถงจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[คำว่า “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐]

มาตรา ๗๗^{๒๘} ผู้ได้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรคหนึ่งหรือวรคสาม หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๘/๑ วรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๗ วรคสอง หรือมาตรา ๒๘ วรคสอง ต้องระหว่างโถงจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๘^{๒๙} เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ วรคสอง ต้องระหว่างโถงปรับไม่เกินห้าพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสองพันห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

มาตรา ๗๙^{๓๐} ผู้รับใบอนุญาตผู้ได้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรคสอง หรือมาตรา ๔๑ วรคสาม ต้องระหว่างโถงปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๑^{๓๑} ผู้ได้ฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ วรคสอง หรือฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๒ (๑) ต้องระหว่างโถงปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

เอกสารและหลักฐานที่ใช้ในการขอใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๑. สำเนาทะเบียนบ้าน	๑ ฉบับ
๒. สำเนาบัตรประชาชน	๑ ฉบับ
๓. สำเนาใบอนุญาตในการก่อสร้างอาคาร(ถ้ามี)	๑ ฉบับ
๔. รูปถ่ายสถานที่ที่จะประกอบกิจการ	
๔.๑ ทิศเหนือ	๑ รูป
๔.๒ ทิศตะวันออก	๑ รูป
๔.๓ ทิศใต้	๑ รูป
๔.๔ ทิศตะวันตก	๑ รูป